

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekretarz sądowy Adriana Kupidura

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko S. B., B. B.

o ochronę naruszonego posiadania

1. nakazuje pozwanym S. B. i B. B. przywrócić powódce J. W. utracone przez nią posiadanie części jej działki położonej w J., graniczącej od północy z ulicą (...), od wschodu i południa z ulicą (...) i od zachodu z działką pozwanych, która to część działki została oznaczona punktami 0-2-3-0 na szkicu z daty 16 sierpnia 2017 r. stanowiącym integralną część tego wyroku, przy czym odległości pomiędzy punktami wskazanymi w tym szkicu wynoszą: pomiędzy pkt 2-3 – 40 cm i pomiędzy pkt 3-0 – 53,40 cm;
2. nakazuje pozwanym S. B. i B. B. usunąć płot z siatki metalowej osadzony na dziewiętnastu drewnianych słupkach posadowiony w linii oznaczonej pkt 0-3 na szkicu powołanym w pkt 1. tego wyroku i wydać w posiadanie powódce J. W. część jej działki oznaczoną na tym szkicu pkt 0-2-3-0;
3. oddala powództwo w pozostałej części;
4. zasądza od pozwanych S. B. i B. B. solidarnie na rzecz powódki J. W. kwotę 54,00 zł (pięćdziesiąt cztery złote) z tytułu części opłaty od pozwu i kwotę 88,29 zł (osiemdziesiąt osiem złotych i dwadzieścia dziewięć groszy) z tytułu części kosztów zastępstwa prawnego;
5. zasądza od powódki J. W. na rzecz pozwanych S. B. i B. B. solidarnie kwotę 238,71 zł (dwieście trzydzieści osiem złotych i siedemdziesiąt jeden groszy) z tytułu części kosztów zastępstwa prawnego;
6. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z tytułu wydatków wyłożonych ze Skarbu Państwa:
  - od powódki J. W. – kwotę 342,66 zł (trzysta czterdzieści dwa złote i sześćdziesiąt sześć groszy);
  - od pozwanych S. B. i B. B. solidarnie kwotę 126,75 zł (sto dwadzieścia sześć złotych i siedemdziesiąt pięć groszy).

Sygn. akt I C 241/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 04.12.2017 r., sygn. akt I C 241/17

Pozwem z dnia 31.03.2017 r. (k. 2- 3), sprecyzowanym w piśmie z dnia 16.08.2017 r. (k. 41- 42) powódka J. W. wniosła o przywrócenie jej utraconego przez nią wskutek naruszenia przez pozwanych B. B. i S. B. posiadania części działki położonej w J. poczynając od północy tj. od drogi gminnej /bez nazwy/ na szerokości 1,5 m biegnącej w kierunku południowym do pkt „0” tj. ul. (...) w J. o długości 53,50 m o zmiennej szerokości od 1,5 m do „0” przez nakazanie pozwanym przesunięcia nowo wybudowanego płotu siatkowego na 19 słupkach drewnianych oraz nowo wybudowanej podmurówki betonowej biegnącej równoległe do tej części płotu siatkowego z 19 słupkami metalowymi o zmiennej szerokości 1,5 do „0” i długości 53,50 m w kierunku zachodnim, tj. działki pozwanych w miejsce poprzednio zburzonego płotu siatkowego i oddanie tej części działki w posiadanie powódki, nadanie wyrokowi rygору natychmiastowej wykonalności oraz zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powódka od wielu lat była w spokojnym posiadaniu dz. ew. (...) położonej w J., na której to działce znajduje się budynek mieszkalny i gospodarczy powódki. Od strony zachodniej działka była ogrodzona płotem siatkowym od działki pozwanych nr (...). W dniu 08.03.2017 r. pozwani naruszyli posiadanie powódki w zakresie części działki nr (...) od strony zachodniej na długości ok 25 m i szerokości od północy ok 1,5 m w kierunku południowym do zera o zmiennej szerokości na tym odcinku i zburzyli poprzednio wybudowany płot siatkowy i postawili w nowych granicach nowe ogrodzenie siatkowe na słupkach drewnianych pozbawiając powódkę posiadania tej części działki. Pomimo wezwań do usunięcia naruszenia, pozwani nie podjęli takich działań. Z uwagi na porę roku i konieczność zagospodarowania części przedmiotowej działki w zakresie wykonania prac polowych konieczne jest nadanie wyrokowi rygору natychmiastowej wykonalności, gdyż jego brak naraziłby powódkę na szkodę.

W odpowiedzi na pozew z dnia 17.05.2017 r. (k. 18-22) pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwani zakwestionowali fakt pozostawiania części działki nr (...) - objętej pozwem w posiadaniu powódki wskazując, iż przez cały okres zamieszkiwania w J. to pozwani zajmowali się tą częścią nieruchomości. Pozwani zarzucili również, iż sporny pas nigdy nie był przedmiotem prac polowych. Odnosząc się do wniosku o nadanie wyrokowi rygору natychmiastowej wykonalności, pozwani wskazali, iż lakoniczne uzasadnienie żądania budzi poważne wątpliwości, a spornym terenie powódka nigdy nie prowadziła prac polowych, z kolei nadanie takiego rygору wyrokowi prowadziłoby do niepowetowanej szkody po stronie pozwanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedmiot sporu na gruncie niniejszej sprawy, oznaczony na szkicu sytuacyjnym z daty 16.08.2017 r. w punktach 1- 2- 3- 0- 1, położony jest częściowo na działce o nr ew. (...), położonej w J., stanowiącej własność pozwanych B. B. i S. B. oraz częściowo na działce o nr ew. (...), stanowiącej własność powódki J. W.. Odległości pomiędzy poszczególnymi punktami wynoszą: 1- 2= 1,10 m, 2- 3= 40 cm, 3- 0 = 53,40 m. W linii 0-2 znajduje się płot w postaci 19 słupków metalowych okrągłych na betonowej podmurówce, która to podmurówka kończy się w punkcie 0. W linii 0- 3 znajduje się płot z siatki metalowej, osadzony na 19 drewnianych słupkach. Przedmiot sporu od strony północnej graniczy z drogą gminną, która nosi nazwę (...). Przedmiotowe działki o numerach: (...) i (...) od strony południowej graniczą z ulicą (...), z którą od strony wschodniej graniczy również działka nr (...). Od strony zachodniej działka nr (...) graniczy z działką R. K..

Dowód: oględziny z dnia 17.08.2017 r. (k. 46), szkic sytuacyjny z dnia 16.08.2017 r. (k. 43), fotografie 1- 3 (k. 43).

W marcu 2017 r. pozwani postawili płot z siatki metalowej osadzony na drewnianych słupkach wzdłuż linii oznaczonej punktami 0- 3 na szkicu sytuacyjnym z dnia 16.08.2017 r., a płot ten położony był na wschód od linii starego ogrodzenia na betonowej podmurówce, które zostało wówczas usunięte. Z kolei, w maju 2017 r. pozwani wybudowali nowy

plot w postaci 19 słupków metalowych okrągłych na betonowej podmurówce, które to ogrodzenie powstało na linii oznaczonej punktami 0- 2 na szkicu sytuacyjnym z dnia 16.08.2017 r., w miejscu zlikwidowanego starego płotu na betonowej podmurówce.

Dowód: fotografie 1-3 (k. 43), fotografie 1-17a (k. 62), fotografie (76- 77), zeznania świadków: M. W. (k. 82- 81/2), R. Z. (k. 83/2- 84), I. O. (k. 85/2- 86), częściowo zeznania świadków: M. K. (1) k. 81/2- 82), A. S. (k. 84), K. M. (k. 84/2), M. K. (2) (k. 84/2- 85), B. M. (k. 85), M. M. (k. 85/2), częściowo przesłuchanie powódki J. W. (k. 98- 99), częściowo przesłuchanie pozwanych : S. B. (k. 99- 99/2), B. B. (k. 99/2).

W momencie postawienia przez pozwanych płotu z siatki metalowej, osadzonego na 19 drewnianych słupkach (na linii 0- 3 na szkicu sytuacyjnym z dnia 16.08.2017 r.) obszar na wschód od starego ogrodzenia, usuniętego w marcu 2017 r., a obecnie nowego ogrodzenia w postaci 19 słupków metalowych okrągłych na betonowej podmurówce, pozostawał w posiadaniu samoistnym powódki, która wykorzystuje rolniczo północną część działki o nr. ew. (...). Wcześniej sadiła tam ziemniaki, siała zboże, od kilku lat obszar ten dzierżawiła I. O., który obrabia tę część działki wykorzystując do tego maszyny rolnicze. I. O., obrabiając wskazaną część działki powódki, pozostawiał nieobrobiony pas zieleni o szerokości ok. 1 m. od wskazanego starego ogrodzenia. Na tym pasie kosił przede wszystkim mąż powódki- M. W., dokonywał oprysku Randapem, incydentalnie kosił tam również pozwany S. B., co było powodem zgłoszenia interwencji na Policji przez męża powódki.

Dowód: fotografie 1- 17a (k. 62), zeznania świadków: M. W. (k. 82- 81/2), R. Z. (k. 83/2- 84), I. O. (k. 85/2- 86), częściowo przesłuchanie powódki J. W. (k. 98- 99), częściowo przesłuchanie pozwanych : S. B. (k. 99- 99/2), B. B. (k. 99/2).

Pismem z dnia 13.03.2017 r. powódka wezwała pozwanych do zaniechania naruszania jej posiadania, przesunięcia nowo wybudowanego ogrodzenia w miejsce starego i zaprzestanie naruszeń. W odpowiedzi, pozwani zaprzeczyli zasadności roszczenia powódki wskazując, iż nigdy nie była w posiadaniu spornego pasa gruntu.

Dowód: pismo z dnia 13.03.2017 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 6- 7), pisma z dnia 27.03.2017 r. i 28.03.2017 r. (k. 8-9).

Powyższe ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Odnosząc się do oceny zeznań świadków, Sąd uznał za niewiarygodne w części zeznania: A. S., K. M., M. K. (2), B. M. i M. M., a to w zakresie, w jakim świadkowie ci utrzymywali, iż pas gruntu o szerokości ok. 1 metra na wschód od starego ogrodzenia (linii oznaczonej 0 -2 na szkicu sytuacyjnym z dnia 16.08.2017 r., k. 43) pozostawał w posiadaniu pozwanych. W ocenie Sądu, zeznania wymienionych świadków we wskazanym zakresie nie zasługują na wiarę, bowiem nie są logiczne i przeczą zasadom doświadczenia życiowego. Nie są również spójne z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd w tym zakresie za wiarygodny i niebudzący wątpliwości. Skoro swoją działkę o nr. ew. (...) powódka uprawiała rolniczo, a następnie na podstawie umowy dzierżawy przekazała tę część działki w posiadanie zależne I. O., który do obróbki używał maszyn rolniczych, to uznać należało, iż pas zieleni pozostający poza starym ogrodzeniem pozostawał w posiadaniu samoistnym powódki. Logicznym bowiem jest, iż nie jest możliwa obróbka pola za pomocą maszyn rolniczych w zakresie równym linii ogrodzenia. Nadto, skoro teren ten pozostawał poza ogrodzeniem to przyjąć należało, iż w zasadniczej części to linia starego ogrodzenia wytyczała zakres posiadania pozwanych w marcu 2017 r. Poza granicą zdrowego rozsądku pozostaje bowiem pozostawienie pasa gruntu o szerokości ok 1 metra poza linią ogrodzenia nawet dla celów konserwacji tego ogrodzenia. Nie można wykluczyć, iż pozwany S. B. sporadycznie wykonywał czynności na spornym pasie gruntu- kosił, ale w ocenie Sądu były to czynności incydentalne, a jeśli do czynności tych dochodziło w obecności powódki i jej męża, to ci ostatni podejmowali interwencje w celu utrzymania się w posiadaniu spornej części gruntu. W tym zakresie wskazać również należy, iż nawet bezstronny świadek R. Z., który na zlecenie pozwanych usuwał stare ogrodzenie, zeznał, iż sporny teren- położony za starym płotem w kierunku wschodnim był w posiadaniu powódki i stanowił część jej działki. Zeznania te potwierdzili również świadkowie: B. W. i M. K. (1), będący osobami obcymi w stosunku do stron. Tymczasem świadek

B. M. jest siostrą pozwanej, a świadek M. M.- szwagrem pozwanej, zatem mieli interes, aby zeznawać na korzyść pozwanych. Z wyżej wskazanych względów, Sąd nie dał również wiary zeznaniom pozwanych S. B. i B. B. w części dotyczącej deklarowanego przez nich zakresu ich posiadania na spornym gruncie.

W odniesieniu do zeznań świadka M. K. (1), Sąd nie dał im wiary jedynie w zakresie, w jakim świadek zeznał, iż również nowe ogrodzenie w postaci 19 słupków metalowych okrągłych na betonowej podmurówce zostało przesunięte w kierunku wschodnim w stosunku do linii dawnego płotu siatkowego, bowiem zeznania te w tym zakresie były odosobnione, a nadto przeczyły im widoczne pozostałości starej podmurówki w miejscu ustawionych szalunków przygotowanych pod nową podmurówkę ogrodzenia, widoczne na fotografiach nr 8 i 9 z k. 62. Powyższe należy odnieść również do oceny zeznań powódki, którym Sąd nie dał wiary jedynie w zakresie, w jakim utrzymywała, iż linia płotu siatkowego na betonowej podmurówce w stosunku do starego płotu siatkowego została przesunięta w kierunku wschodnim, a więc również w zakresie, w jakim powódka utrzymywała, iż pozostawała w marcu 2017 r. w posiadaniu terenu oznaczonego na szkicu sytuacyjnym z dnia 16.08.2017 r. cyframi: 0- 1 -2-0. Powyższemu przeczy bowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uznany przez Sąd za wiarygodny- tak osobowe źródła dowodowe, jak i rzeczowe w postaci dołączonych fotografii z k. 62.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 344 § 1 k.c. przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Jak wskazany przepis dalej stanowi, roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem. Wskazane roszczenie wygasa w ciągu roku od chwili naruszenia (§ 2). Jednocześnie, godzi się zauważyć, iż zgodnie z art. 478 k.p.c., w sprawach o naruszenie posiadania sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego.

W realiach rozpoznawanej sprawy Sąd uznał, iż powódka J. W. udowodniła, iż w miesiącu marcu 2017 r., w momencie rozpoczęcia budowy ogrodzenia z siatki metalowej na 19 drewnianych słupkach, pozwani samowolnie naruszyli jej posiadanie części gruntu oznaczonej na szkicu sytuacyjnym z dnia 16.08.2017 r. cyframi: 0 -2 – 3 -0 i wystąpiła z roszczeniem w ciągu roku od chwili jego naruszenia. Z analizy całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż stan na gruncie w momencie wznoszenia wskazanego ogrodzenia był taki, iż powódka dzierżawała północną część swojej działki o nr (...) I. O., który uprawiał tę część rolniczo za pomocą maszyn rolniczych pozostawiając jedynie pas zieleni o szerokości do 1 metra pomiędzy częścią uprawianą a starym ogrodzeniem, przebiegającym wzdłuż linii oznaczonej cyframi 0- 2 na szkicu sytuacyjnym z dnia 16.08.2017 r. Powyższe, w ocenie Sądu, uzasadnione było brakiem możliwości obróbki pola za pomocą maszyn do granic ogrodzenia. Niemniej, o wskazany pas zieleni dbał mąż powódki – M. W., który stosował tam oprysk środkiem chwastobójczym, kosił trawę. Również z zeznań świadków, których zeznania we wskazanym zakresie Sąd uznał za wiarygodne, wynika iż obszar poza starym ogrodzeniem, oznaczony na powołanym szkicu sytuacyjnym cyframi: 0 – 2- 3 -0, pozostawał w posiadaniu powódki. Trudno bowiem zdroworozsądkowo uznać, aby pozwani pozostawili sobie pas zieleni o szerokości ok. 1 metra poza ogrodzeniem do celów jego konserwacji. Zdarzało się też, że pozwany S. B. kosił sporny pas gruntu, ale zdaniem Sądu, powyższe nie przekreślało posiadania tego gruntu przez powódkę, choćby w kontekście podejmowania działań przez nią i jej męża w celu utrzymania się w posiadaniu tej części gruntu, a więc zgłaszanie interwencji Policji w razie zaobserwowania, iż pozwani wchodzą na sporny pas gruntu. Mając powyższe na względzie, Sąd doszedł do przekonania, iż to powódka była w posiadaniu spornej części gruntu w zakresie oznaczonym cyframi: 0- 2 -3 -0 w momencie wznoszenia przez pozwanych ogrodzenia na linii 0- 3, oznaczonej na szkicu sytuacyjnym z dnia 16.08.2017 r.

Jednocześnie, powódka nie zdołała wykazać, aby zakres jej posiadania obejmował również część gruntu oznaczoną na powołanym szkicu cyframi: 0- 1 – 2- 0. W tym zakresie wskazać należy, iż jedynie świadek M. K. (1) wskazał, iż istniejące obecnie ogrodzenie w postaci podmurówki ze słupkami metalowymi zostało przesunięte względem starego ogrodzenia w kierunku wschodnim. Z kolei, przeczą temu zeznania pozostałych świadków, które potwierdzają przedłożone do akt sprawy fotografie z k. 62, zwłaszcza fotografie nr 8 i 9, które przedstawiają pozostałości starej podmurówki w miejscu ustawionych szalunków przygotowanych pod nową podmurówkę ogrodzenia. Mając zatem na względzie powyższe, Sąd uznał, iż linia starego ogrodzenia przebiegała w linii oznaczonej na szkicu sytuacyjnym z dnia 16.08.2017 r. cyframi: 0- 2. Biorąc zaś pod uwagę, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, uznany przez Sąd za wiarygodny, dał podstawy do przyjęcia, iż powódka pozostawała w posiadaniu terenu na wschód od wskazanego starego ogrodzenia, należało stwierdzić, iż zakres posiadania powódki obejmował jedynie obszar oznaczony cyframi 0-2- 3 -0.

Nie pozostawia wątpliwości, iż postawienie przez pozwanych ogrodzenia z siatki metalowej na 19 drewnianych słupach w linii 0- 3, oznaczonej na szkicu sytuacyjnym z dnia 16.08.2017 r., uznać należało jako fakt naruszenia powódki w posiadaniu spornego gruntu, wobec czego w celu przywrócenia powódce posiadania przedmiotowego pasa gruntu należało pozwanym nakazać usunięcie wskazanego ogrodzenia i wydanie spornego terenu w zakresie szczegółowo opisanym w wyroku.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 344 § 1 k.c. Sąd orzekł jak w pkt 1 - 3 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie stosunkowego ich rozdzielenia na podstawie art. 100 k.p.c. Mając na względzie, iż powódka oznaczyła zakres utraconego posiadania w najszerszym odcinku na 150 cm, a uwzględniono jej roszczenie jedynie w zakresie 40 cm (odcinek od punktu 2- 3 na szkicu z dnia 16.08.2017 r.), uznać należało, iż powódka utrzymała się ze swym roszczeniem jedynie w 27% i w takim też zakresie należał się jej zwrot poniesionych przez nią kosztów procesu. Na koszty te złożyła się opłata od pozwu: 27% z 200 zł= 54 zł oraz koszty zastępstwa procesowego, ustalonego na podstawie § 5 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22.10.2015 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.): 27% z 327 zł= 88,29 zł. Mając zatem na względzie, iż powódka wygrała sprawę w 27% należało wskazane koszty procesu zasądzić od pozwanych solidarnie na rzecz powódki, o czym orzeczono w pkt. 4 sentencji wyroku.

Skoro więc powódka przegrała sprawę w 73%, w takim też stosunku winna zwrócić koszty procesu pozwanym, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego, ustalone na podstawie § 5 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22.10.2015 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.): 73% z 327 zł= 238,71 zł, o czym orzeczono w pkt 5 sentencji wyroku.

Wydatki sądowe, poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa, wyniosły w niniejszej sprawie łącznie 469,41 zł, a stanowiły zwrot kosztów podróży świadków na rozprawę (k. 101) oraz koszty przejazdu taksówką Sądu na oględziny (k. 47). Wobec powyższego, na zasadzie art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28.07.2005 r. – o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c., Sąd stosunkowo rozdzielił wskazane koszty i nakazał pobrać od powódki kwotę 342,66 zł (73% z 469,41 zł), a od pozwanych solidarnie- 126,75 zł (27% z 469,41 zł).